

[Ole Donner]

roliger det mig ikke særlig meget, hvad hr. Ikast siger.

Endvidere siger hr. Ikast: Privat finansiering – det er, når man tager pengene op af lommen. Ja, det er selvfølgelig også bevist mange gange med nogle mennesker, der har haft svært ved at sondre mellem, om pengene nu var offentlige penge eller private penge, hvis de har haft dem nede i lommen. Men sådan kan man da ikke sige, og derfor vil jeg gerne bede hr. Ikast om at sige, hvad der er private penge, og hvad der er offentlige penge. Det kan vel ikke være afgørende, om man har haft dem nede i lommen.

Jeg kan godt forstå, at hr. Ikast ikke vil diskutere, hvordan man har stiftet det aktieselskab på Øresund, for hvis det var en privatmand, der havde gjort sådan, var han blevet fængslet.

(Kort bemærkning).

Ikast (KF):

Det er jo en stor dokumentation, hr. Ole Donner lægger frem her! Mine udtalelser på Storebælt, da der var sket dette uheld, var rettet til redningsfolkene, der havde dumpet mudder ned i det hul, der var opstået, med første kast, og ikke engang det kan hr. Ole Donner finde ud af at referere rigtigt. Jeg sagde til redningsfolkene, at det var en fantastisk præstation, at de havde dumpet ude i en dyb, mørk nat på havet og ramt hullet, hvor det var åbent. Hvis bare hr. Ole Donner vidste nogenlunde, hvad det var, jeg havde udtalt mig om, ville det give et helt andet indtryk.

Angående bilerne! Jamen det er jo fantastisk! Det, hr. Ole Donner refererer til, er en gammel skrivelse, der er offentliggjort som et hemmeligt notat i Jyllands-Posten, skønt alle ved, det eksisterede. Længe før vi begyndte med beregningerne, arbejdede vi med en gammel prognose fra 1979, som var fremskrevet. Derefter gik man i gang med at lave en ny beregning både i Sverige og i Danmark over antallet af biler. Der er sket en udvikling fra 1979 til 1990, må jeg sige til hr. Ole Donner. Det, man fik, mener jeg er uhyre sobert, og jeg tror ikke, hr. Ole Donner kan sætte en finger på det inden for en usikkerhed på plus-minus 2 pct. Jeg tror, der vil være flere, men jeg kan bare ikke bevise det. Alle specialisterne holder på, at disse tal er rigtige, og når både svenske og

danske specialister på dette område udtaler det, så tror jeg på det.

Offentlige penge! Vi har redegjort for, hvorledes dette selskab er sat på benene. Vil hr. Ole Donner påstå, at der er taget penge fra statskassen til dette projekt, så vil jeg gerne høre det her og nu. Der er ikke kalkuleret med én eneste statskrone i det. Der er en statsgaranti, der samtidig dækker Storebæltsforbindelsen, i det, men der er ikke taget penge til projektet.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Nu begynder jeg at være enig med hr. Ikast. Der er ikke taget én eneste krone af statskassen, nej, for der er ikke én eneste krone i dette projekt. Man havde nogle penge engang, som man har lånt i udlandet, og som man skød ind i Storebæltsprojektet. Og så er det normalt sådan, at aktierne, når man har brugt de 300 mio. kr. eller 330 mio. kr., der har været i aktiekapital, ikke er noget værd mere. Men hr. Ikasts filosofi er, at når man har gravet et hul og skylder nogle penge væk, har det pludselig en værdi i regnskabet – og jo større hul, jo større værdi. Når man så skal bruge et nyt selskab, tager man disse værdiløse aktier og lægger dem ind i et nyt aktieselskab. Derom vil jeg sige, at hvis det drejede sig om en privatmand, ville han få meget svært ved at dokumentere over for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at pengene var til stede.

Endvidere hævder hr. Ikast, at det hemmelige dokument, der skulle være oplyst i Jyllands-Posten for nogle dage siden, og som vedrører de beregninger, der er lavet efter vedtagelsen, var kendt af hr. Ikast, før man overhovedet har lavet beregningerne. Jeg kan selvfølgelig ikke postulere, at det ikke kan være tilfældet.

Men hvad angår hr. Ikasts udtalelser nede ved Storebælt, er det jo et gammelt kendt trick, at politikere siger, det er pressen, der har misforstået det. Det sagde hr. Ikast ikke direkte, men han sagde alligevel, at man ikke havde forstået det osv. Det er sådan, man normalt giver pressen skylden for det, eller også kommer man med en bedre forklaring, end man gjorde, da man stod foran fjernsynet, når man har fået et halvt års tid til at tænke sig om i.

Anden næstformand (Grove):

Så slutter vi de korte bemærkninger med hr. Ikast og går videre i ordførrækken.